

HUMAN LIBRARY BARRY WUNER WEWENGGANG

▲ Barry Wuner Wewenggang vertelt zijn verhaal in de eerste 'human library' van de bibliotheek Enschede. FOTO REINIER VAN WILLIGEN

Dan blijkt dat je zus je moeder is

Wat als je hoort dat je moeder je oma is en je eigenlijk mama tegen je zus zou moeten zeggen? Barry Wuner Wewenggang was nog maar een jochie van 10 toen hij deze boodschap kreeg. En daar bleef het niet bij. Hij vertelde gisteravond zijn bijzondere verhaal in de bibliotheek, in het kader van human library.

Marjon Kok
Enschede

Een jaar of vier geleden was hij met zijn jongste zoon een paar dagen in de buurt van Oosterbeek. Ergens in die bosrijke omgeving werd hij geboren. In een groot oud herenhuis, zo was hem verteld. 'Zullen we eens kijken?', stelde Barry Wuner Wewenggang (51) zijn zoon voor.

De zoektocht eindigde in een gebouw dat voor de buitenwereld hermetisch was afgesloten. „Het bleek een blijf-van-mijn-lijfhuis te zijn. Eigenlijk had het nog steeds dezelfde functie, alleen werd het destijds door nonnen geleid.”

Barry deed zijn verhaal bij de receptie. „En als ik mijn mailadres zou achterlaten, zouden ze op zoek gaan naar mijn dossier.” Een week of twee later kon hij het inzien. Een dikke stapel papier, handgeschreven. „Van het moment dat mijn moeder er zwanger terecht kwam tot en met mijn geboorte: alles stond er, zwart op wit.”

Wat hij las wist hij eigenlijk al. „Toen ik een jaar of 10 was, vertelde mijn 'moeder' dat ze mijn oma was en dat mijn oudste zus mij had ge-

baard. Ik heb dat toen voor kennisgeving aangenomen. Er werd verder niet over gesproken en het deed me ook nooit veel.”

Toch gaf het dikke dossier van de nonnen hem iets. „Het bracht rust. Ik snapte ineens waarom mijn moeder dit had gedaan. Het waren de jaren 60. Alleenstaande jonge moeders werden verstoten. Dus moest de zwangerschap verborgen blijven. En als mijn oma niet de voogdij over mij had genomen, was ik ter adoptie gesteld.”

Zijn verhaal leest als een roman. Een boek waarin een jongen die in de jaren 70 opgroeit in Haaksbergen steeds meer puzzelstukjes krijgt toegeworpen. Stukjes die de hoofdpersoon van het boek steeds een beetje completer maken. Want het bleef niet bij de mededeling van zijn oma.

Klopt het dat jij...?

„Ik denk dat ik een jaar of 15 was toen vrienden mij vroegen: 'Klopt het dat jij door verkrachting bent verwerkt?' Kennelijk was het trending topic in Haaksbergen en wist alleen ik het niet. Ik was in die tijd heel laconiek, lachte alles weg. 'Als dat zo is, dan is dat maar zo', was mijn reactie.”

In het nonnendossier las hij de versie die zijn moeder erover vertelde.

„Mijn moeder werkte in een zorghuis, mijn vader ook. Hij had een oogje op haar en probeerde haar te versieren. Tijdens een nachtdienst hebben ze seks gehad, zij met tegenzin. Hij heeft haar verkracht. Daaruit ben ik ontstaan.”

Hoe bizar zijn verhaal ook mag klinken, Barry Wuner Wewenggang zit er deze vroege morgen opgewekt bij. Dat is hij eigenlijk altijd. Het zit in zijn aard om positief in het leven te staan, zegt hij. „Ik ben eigenlijk nooit kwaad op mijn vader geweest. Ik wist wie hij was, vanaf het moment dat vrienden hem aanwezen: 'Kijk, dat is je pa'. Ik dacht alleen maar: ik mag hopen dat ik nooit zo dik word als die man.”

Hij had een gezin

Barry heeft nooit de behoefte gevoeld hem te ontmoeten, zegt hij. „Hij had een gezin, met kinderen die van mijn bestaan wisten. Op de dag van zijn overlijden belde zijn schoondochter bij mij aan: Wil je nog afscheid nemen? Ik heb het niet gedaan. Hoe moet je afscheid nemen van iemand die je nooit hebt gekend?”

Zijn ontstaansgeschiedenis heeft hem niet omver geblazen, zegt hij. „Het zegt namelijk helemaal niks over mij. Het heeft me wel gemaakt

Tijdens een nachtdienst hebben ze seks gehad, zij met tegenzin. Daaruit ben ik ontstaan

– Barry Wuner Wewenggang

Hoe moet je afscheid nemen van iemand die je nooit hebt gekend?

– Barry Wuner Wewenggang

tot wie ik ben en hoe ik in het leven sta. Een baby'tje hecht zich aan z'n ouders, ik ben niet gehecht. Ik bewandel altijd mijn eigen pad en laat me daar niet vanaf brengen door familie of gebeurtenissen.” Dus boosheid of rancune? „Het is heel simpel: zonder mijn vader was ik er niet geweest. Elke dag is een cadeautje voor mij.”

Zou je dit wel vertellen?

Op zijn verhaal zou je een boek kunnen baseren. Barry knikt. „Vrienden zeggen dat weleens: Schrijf het op. Ik, als dyslect. Ik ben meer een storyteller.” Vandaar dat hij ook graag meewerkt aan de human library, die de bibliotheek Enschede sinds gisteren met regelmaat houdt: een een-op-een ontmoeting met iemand met een verhaal dat niet doorsnee is. „Vrienden zeiden mij: Zou je dit nu wel vertellen, Barry? Maar het is wat het is. Er zijn mensen met een soortgelijke achtergrond die vluchten in een nare verslaving. Ik wil laten zien dat optimistisch zijn en positief blijven de beste weg is.”

Dat is dan ook zijn boodschap. „Geniet van het leven, wat er ook gebeurt. Er zijn zoveel mensen die het slechter hebben dan jij. Dat wil ik graag uitdragen.”

■ In de human library is een levend boek 'te leen' voor een gesprek over onderwerpen als anorexia, transgender, autisme, zelfmutilatie of anarchisme.
bibliotheekenschede.nl